

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Dela Reuniune.

CONVOCARE

»Reuniunea Economică din Orăștie« își va ținea Luni în 3 Iunie n. (21 Maiu v.), adevărat a doua zi de Rusalii

I-a adunare generală ordinară

la oarele 2 d. a. în comuna Romos, după următorul program:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Raportul comitetului Reuniunii pe periodul de timp dela inactivarea ei până la finea anului 1900.
3. Raportul cassarului despre starea averii Reuniunii.
4. Budget pe anul 1901.
5. Anunțarea și desășurarea programului expoziției de vite hotărâte a se ținea, cu o eventuală prelegere asupra însemnătății ținerii vitelor.
6. Intregirea comitetului.
7. O prelegere economică.
8. Distribuirea premiilor puse de reuniune pentru alții în 1900.
9. Eventuale propuneri.
10. Esmiteria alor 2 membri pentru verificarea protocolului.
11. Inchiderea adunării.

Toți membrii și binevoitorii acestei Reuniuni Economice sunt prin aceasta cu toată dragostea poștiți a lua parte la I-a ei adunare generală.

Din ședința dela 11 Maiu n. a comitetului „Reuniunii Economice în Orăștie“.

Dr. Ioan Mihu,
președinte.

Ioan Moța,
secretar.

Concert în Romos.

Corul mixt din Romos are onoare a invita la »Concertul« ce se va ținea în Romos din incidentul primei adunări generale a »Reuniunii Economice române din Orăștie«.

Programul concertului e următorul:

1. »Ce faci Ioano?«, cor mixt de G. Dima.
2. »Foaie verde pup de crin«, cor mixt de T. Popoviciu.
3. »Mama Anghelușă«, cor mixt de T. Popoviciu.
4. 1 »Cuartet«.
5. »Zis-a badea«, cor mixt de Musicescu.
6. »Stâncuta«, cor mixt de Musi-

cescu. 7. »Cuartet«. 8. »Lugojana«, cor mixt de I. Vidu.

Inceputul va fi după pauză de 1 oră la finea adunării. Venitul curat: jumătate pentru fondul »Reuniunii Economice«, jumătate în fondul școalei gr.-or. din loc. Prețul intrării de persoană 60 fileri. Invitări speciale nu se fac. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

*

Rugăm onorații fruntași din comunele din jurul Romosului, a veni negreșit cât mai mulți la Romos pe a doua zi de Rusalii după prânz la orele 2. Comitetul Reuniunii pleacă dela Orăștie la ora 1 d. a.

Ce zic Ungurii?

Intr'un articol de mare croială, ziarul „Budapesti Hirnap“ din Pesta dezvoltă tema șovinismului, arătând părțile lui bune și rele, nobile și urite, și trage pentru cetitorii nației sale învățătura, că da, șovinismul (adevărat simțământul cel acuși orb de înflăcărat național, care nu mai suferă altceva în jurul seu și în calea sa, decât ceea-ce e spre mărirea neamului seu), e un simțământ prețios, care duce pe popoarele ce-l cultivă, treptat la mărirea și cucerirea. Arată ce pretinde șovinismul cel mare dela națiunea maghiară în această țară, ca ea să cuprindă poziție de pe care să domineze peste tot întinsul, apoi să-și câștige putere atrăgătoare și impunătoare de stimă. Ear' această putere de cucerire și atragere, numitul ziar află că se poate câștiga prin cutare și cutare ținută în toate ramurile vieții publice, în atingerea cu străinătatea, în armată, în diplomație, etc., *indeosebi însă mult așteptată dela fiii națiunii sale să lucreze și aici acasă și în afară, pe terenele economice.*

„Comerțul“ nostru, zice B. H., mână maghiară să-l cârmuiască pe uscat și pe apă; producțiunea noastră industrială să servească interesele materiale maghiare. Avem azi mai puțină lipsă de atari domni nemeși, care

scurmă numai pământul pe urmele moșilor, decât *lipsă avem de bancari maghiari* (adevărat oameni ai comerțului mare cu bani, „bancheri“), de *căpitani de corăbii maghiari*, de **fabricanți maghiari** și de *intreprinzători maghiari*. *Starea de „domnișori“ prin cele cancelarii nu ne poate mulțumi pe noi: mâinile noastre se se grăbească în jurul tărabelor de negoț!* Căci asta se cuvine clasei de mijloc maghiare, **căci asta e armă de-a stăpâni!** Dacă toate astea ni-le câștigăm, ne stringem mai mult de olaltă, și *prin asta ne câștigăm stăpânire* asupra naționalităților, și le slujim drept pildă, o pildă spre care vor privi cu căciula în mână, ca odinioară, și Neamț și Valach și Tot!

„In atingerea noastră cu alte națiuni, numai asta (lucrarea comercială, industrială etc.) ne poate face cunoscuți în adevăr, și numai lucrarea aceasta ne poate câștiga stima (prețuirea) lor!“

Nu am reprodus aceste idei din foaia pestană cu scop de-a arăta tendința lor politică, cu asta foaia noastră nu se ocupă, ci le-am reprodus numai pentru a arăta însemnătatea cea mare ce o dau lucrării stăruitoare pe terenele economice, *indeosebi comerțului și industriei, chiar și scriitorii cari muncesc pentru o stăpânire politică în țară!*

După articlii publicați în numerii nostri trecuți despre „*Indrumarea pe căi nouă*“, ne-a venit la timp potrivit această parte a articolului fioii din Pesta, căci din el cetitorul înțelept poate vedea, că noi când stăruim ca și *poporul nostru să-și îndrume o parte a fiilor sei pe căi nouă*, stăruim pentru lucruri, cari preocupă azi în măsură mare și pe bărbații altor națiuni luptători pentru binele națiunilor lor.

Ce cere scriitorul ungar dela nația sa? Să nu mai stee nici nemeșuții lor *numai* tot pe lucrarea moșiilor strămoșești, pe agricultură, *ci să se arunce în negoț și în industrie*, căci cu acestea se câștigă *putere și stăpânire*, chiar

față de alte popoare; nici să se mai îngroape toți prin cele cancelarii ca „domnișori“, care prea adesea sunt numai o „fală goală, pungă ușoară“, **oi să se dea la tărăba negoțului, la zgomotul industriilor**, căci așa făcând nu numai ei înșiși se vor feri mai bine, ci și *națiunea lor o vor ridica, prin ridicarea singuraticilor.*

Așa zicem și noi. Și o zicem cu atât mai vârtos, cu cât nouă ne lipsește prea mult din toate, ne lipsește aproape totul. Deși ar putea să nu ne lipsească. Ne lipsesc *ășezemintele*, deci partea materială a dorinței, pentru-că nu s'au făcut serioase încercări de a le scoate ca din pământ, dar' acolo unde s'au făcut, s'a dovedit, că nu suntem neputincioși nici materialicește nici moralicește. Indeeobi un ram economic mai înalt a fost îmbrățișat și de poporul nostru, cel al instituțiunii *băncilor*, ca mai ademenitoare și mai promițătoare de rezultate pipăite imediate. Și ce a dovedit încercarea noastră, a poporului celui ce atâta se tângue de »sărăcie?« Aceea, că avem și bogăție mai multă decât am știut sau am fi crezut, și și oameni destoinici de a conduce *ășezeminte* bune, mulți!

Ne-am ridicat pe terenul acesta în un scurt sfert de veac, încât am început a ne cuceri tocmai aceea pentru-ce articolul foii din Pesta stăruiește: *putere atrăgătoare și aducătoare de stimă!* Uitați-vă de pildă în Sibiu, în Arad, în Orăștie, etc., la starea Românilor, și-i veți afla stimați chiar de străini, dar' mai ales și mai ales ca *factori pe terenul economic*, prin băncile lor mult puțin puternice, în jurul cărora răsar și înfloresc și alte instituțiuni economice și culturale, de bine pentru popor. Instituția băncilor a dovedit că avem, ducă vrem, și *materie*, avem și *oameni*, ear' întrucât în trecut nu am avut și nu avem încă nici azi de ajuns oameni, s'a dat un puternic impuls *creșterii* de oameni anume.

Și am câștigat *toți* prin aceste instituțiuni: oamenii harnici, cari stăteau perduți prin mulțime, li-s'a dat privilegiu a-și arăta hărnicia conducând instituțiunea, și și-au câștigat și lor și poporului lor *puterea impunătoare de stimă* după care sfătuește »B. H.« pe conaționali săi să se lupte.

Dacă vom încerca și cu alte *ășezeminte* economice, anume în *comerțiu* și *industrie*, se va dovedi același lucru.

Poate să dai la început de unele eșecuri, de nevoi ce acuși te desnădăduesc, dar' ca mâne vei fi trecut peste ele și vei avea vrednicie cu atât mai mare, cu cât ai știut să le treci fără a-ți perde curagiul. Dar' și aci, cum am mai zis, *oameni harnici, isteți și muncitori, să punem*, nu ce avem mai slăbuț! N'avem azi încă fabrici și stabilimente industriale de ceva? Să ne pregătim numai fii *mulți* și *aleși* pentru ele, și atunci în chip natural vor răsări de sine și acelea. În *Seliște* și în *Orăștie* ni-să dă o prea frumoasă pildă a vedea *ce poate vrednicia unui om în comerțiu!*

Domnii Comșa și Vulcu sunt pilde vii, cari ar trebui să însuflețească pe fiecare părinte român a-și da câte un fiu la negoț, ear' întreprinderea industrială luată în mână de câtră densesii aici, și care în mâinile lor înfloresc, în vreme-ce în alte mâni abia vegeta, *arată că nici pentru industrii nu suntem noi oameni neapți!* Ear' de le vom ști îmbrățișa și vom ști arăta rezultate frumoase cu ele, ne vom ridica așa de repede, că nu va mai fi lipsă să ne ridicăm căciula înaintea străinilor, ci să ni-o ridicăm noi față de noi, ba și alții câtră noi! Aneasta să ne fie dorința, ambiția, scopul vieții!

Stăruim drept aceea de nou pe lângă părinții români să se gândească mult și bine, asupra acestor idei mari. Suntem chiar la sfârșitul anului școlar. Părinții cari înțeleg binele ce li-se recomandă aicea, iee-și fiii lor cu 2—4 clase gimnasiale și treacă-i la *comerțiu* sau la *industrie* sau la *școale agronomice bune*, și fie siguri că un lucru de laudă au făcut!

Incheiem și noi cu cuvintele prea adevărate ale foii din Pesta, dar' îndreptând înțelesul lor asupra noastră:

In atingerea noastră cu alte națiuni, numai aceasta (lucrarea comercială, industrială, etc.) ne poate face cunoscuți într'adevăr și numai lucrarea aceasta ne câștigă stima, prețuirea lor!

I. M.

AGRICULTURA

Gătirea nutrețului.

Cu alt prilej ne-am întreținut asupra întrebării: care e timpul cel mai potrivit pentru cosit? Și răspunsul cel mai firesc, ce ne-am putut da, a fost:

timpul cel mai potrivit pentru cosit este când partea precumpenitoare a plantelor de nutreț se află în floare.

Vom urma acum să arătăm modul gătirii nutrețului trebuincios pentru iarnă, în parte pentru toamnă și primăvară, ear' în anumite împrejurări chiar și pentru vară.

Știm că la noi e îndeobște cunoscut numai un singur mod de gătire a nutrețului, anume: acela *prin uscare*.

Atât întâia cositură cât și a doua, uneori și a treia se uscă la soare, făcându-se cu chipul acesta din întâia cositură fân, din a doua și a treia otavă. Modul uscării fânului și otăvii este îndeobște cunoscut.

Pentru lucernă și trifoiu se obișnuiește modul de uscare cu ajutorul așa numitelor *capre*. După-ce s'au cosit, trifoiul și lucerna nu se așază în stare umedă pe capre, pentru-că ar putea ușor să putrezească, ci se lasă cel puțin o jumătate de zi să se călească n brazde, și numai după aceea se așază pe capre, unde rămân până s'au uscat deplin.

În alte țeri, mai rar și la unele neamuri din țeara noastră se păstrează o parte a nutrețului în *stare verde*.

S'a dovedit că vitele hrănite cu nutreț păstrat în stare verde, nu numai că sunt mai stăruitoare la muncă, dar' se și îngrășe foarte bine, ear' vacile dau lapte mult și bun.

Nutrețul verde se păstrează în gropi anume, pe cari unii le zidesc și cimentează; alții însă nu le zidesc. Mărimea gropii, atîrnă, firește, dela cătățimea nutrețului de păstrat. Pentru nutreț mai mult se fac gropi mai spațioase (mai mari), pentru nutreț mai puțin gropi mai puțin spațioase. Adâncimea se face de 2—4 metri, lățimea de 2—3 metri, ear' lungimea după trebuință: de 4, 6, 8, 10 sau mai mulți metri. Gropile deci trebuie să fie mai puțin adânci și largi decât lungi.

Pentru păstrare în aceste gropi plantele se așază în stare verde, anume: iarba obișnuită, frunzele de napi, trifoiul, cucuruzul verde, foile de curechiu ș. a. Atât cucuruzul de nutreț cât și celelalte ierburi se cosesc după-ce au dat în floare. Pentru-ca cositura să se așeze cât mai bine, și să nu rămână goluri, unii plugari taie cucuruzul cu mașina. Cerință de căpetenie este ca nutrețul așezat în gropi să se îndese treptat cât mai de-opotrivă și bine.

Scăpând din vedere această lucrare, rămân goluri, unde intră aerul, care pricinuește stricarea nutrețului. Indeosebi se poartă de grije ca nutrețul de pe de margini să fie cât mai bine îndesat; pentru-că aici e mai supus stricăciunii.

După-ce s'a umplut groapa, se urmează și mai departe cu așezarea de nutreț verde până la 1—2 metri înălțime. Nutrețul afară de groapă se așează astfel, ca pereții lui să fie oblu în jos, nu eșiți în afară sau îngustați înăuntru, pentru-ca mai târziu, după-ce s'au îndesat, să încapă numai bine în groapă.

Pentru-ca nutrețul să se îndese cât mai bine, se așează peste el pământul scos din groapă, și anume o pătură în grosime de 1—1½ metru. Și pentru-ca apa să se poată scurge, în partea de-asupra pământul se întocmește cu spinare.

Cei-ce și-au făcut gropi zidite și cimentate, și n'au la îndemână pământ, pun peste nutreț scânduri și peste aceste petri, cărămizi, butuci, ș. a., potrivit ca la fiecare metru pătrat să se vină o greutate de 4—5 măji metr.

Dospirea nutrețului așezat în modul sus pomenit se întâmplă de obicei în timp de 2 luni, și apoi se poate da numai decât vitelor; dar' se poate păstra și până la 2 ani, fără a-și pierde din puterea hrănitoare și fără a se strica. Cei mai mulți însă întrebuințează acest nutreț de cu primăvară.

Când e să se dea vitelor, groapa se descopere numai la un capăt și se taie de-odată numai atâta nutreț cât e de ajuns pe o zi. Unde s'a făcut începutul, se taie pătura până la fundul gropii, și după aceea se începe ear' de-asupra cu altă pătură și se urmează până la fund. Firește, groapa trebuie ținută în cea mai mare curățenie, și rămășițele, ce ar fi trecut în putrezire, sunt de-a se înlătura zi de zi, ca să nu împrumute putreziciunea și nutrețului celui bun. Taiatul însuși se face cu un cuțit bine agerit sau cu sapa.

Unei vite mari i-se dă din astfel de nutreț câte 15—20 kgr. la zi; ear' unei oi câte 1—1½ kgr. Vițelilor și meilor acest nutreț nu e priincios, ear' caii nu-l mănă bucur.

Nutrețul de care am vorbit până acum are gust și miros acriu, cam ca al curechiului murat, de aceea vine înainte sub numirea de *nutreț murat*.

Este însă mod de a păstra *nutrețul în stare dulce*.

Dr. George Maior descrie astfel: *Ensilagiul* sau păstrarea nutrețului verde în stare dulce sau prin îndulcire se întemeiază pe același principiu (lege), numai cât dela început trebuie să urcăm temperatura (căldura) din grămadă, peste 60° C, ...ca orice dospire să fie cu neputință; cucuruzul și ori-care alt nutreț verde, rămâne în starea lui dulce dela început, și-și păstrează și culoarea sa verde. Temeiul ensilagiului îl formează regularea căldurii, care să nu fie nici prea scăzută, nici prea urcată. Dacă căldura este sub 60° C. sau peste 80° C. ensilagiul nu isbutește...

Temperatura se poate regula dela început prin aceea, că nu punem tot nutrețul de-odată grămadă, ci numai pe rând. Porumbul verde, mustos, îl punem mai întâiu în un strat de 1½—2 metri grosime și îl îndesăm bine pentru-ca temperatura din el cât mai curând să poată ajunge la 60° C. și să rămână neîntrerupt între 60—70° C. Ajuns odată la 60°, atunci îl desvălim și punem din nou un alt strat, îl acoperim și îndesăm din nou și pe acela, până-ce temperatura a ajuns și în el peste 60° C. și repetăm aceasta, până s'a umplut groapa întreagă și nutrețul a eșit cam ca un metru de-asupra pământului. Dacă temperatura din grămadă nu s'ar urca destul de iute în 4—5 zile, o putem întezi prin aceea, că luăm un nutreț mai apătos, sau îndoim greutatea apăsătoare, punând 6 până în 7 măji metriche în loc de 4—5 pe metru pătrat. După 4—5 săptămâni dela sfârșirea așezării, cucuruzul este gata, temperatura în grămadă a scăzut și el poate fi dat la vite. El este dulce și are aceleași însușiri bune ca și cucuruzul în stare verde. De tăiat și dat la vite, urmău ca și la nutrețul murat sau înăcrit...

Trebuința neapărată de a ne îmbunătăți purtarea economiei va aduce cu sine prăsirea de nutreț mai mult și, deodată cu aceasta, va sosi timpul, în multe locuri a sosit deja, ca să facem întrebuințare și de mijloacele mai sus arătate pentru gătitul nutrețului înăcrit și îndulcit.

Este deci în interesul plugarilor să facă încercări de acest fel, nu numai în timpul verii, ci mai cu seamă

toamna când, din cauza căldurii neîndestulitoare, otava, trifoiul, luțerna, foile de napi, de varză, ș. a. nu s'ar putea întrebuința nici atunci în pripă și nici nu s'ar putea usca îndeajuns.

POMĂRIT

Contra furnicilor de pe pomi.

Furnicile dau năvală asupra pomilor culegând și mistuind sumedenie de păduchi de frunză, vermi și omide. Din acest punct de vedere ele ar folosi pomilor, scutindu-i de nenumărați dușmani. Dar' în același timp pricinuesc pagube neasămănat mai mari, îndeosebi pomilor tineri, rozând muguri, flori și frunze, mai departe acoperind pomii cu o materie cleoasă și găurind pământul de printre rădăcini. Mulți altoi pier, dacă nu li-se sare de timpuriu într'ajutor. De aceea oamenii întrebuințează spre acest sfârșit mijloace fel și fel. Vom spune și noi câteva:

Se caută furnicarele, cari nu totdeauna sunt în nemijlocita apropiere a pomilor. După-ce au fost scormonite se varsă peste ele în stare ferbinte leșie tare, sau zamă de pelin ori de tăbac, apă săponită sau petrolu. Alt mijloc este punerea de var nestins în furnicar, peste care apoi se toarnă apă; acesta se înferbentă și parte pustiește furnicile cu ouă și pui cu tot, parte le alungă. Potrivită e și apa ferbinte, în care se topește multă sodă sau potașe. Furnicile se otrăvesc în scurt timp și prin aluat acru amestecat cu miere sau zahar topit; acest aluat se dă în tipsii. Alții stropesc furnicarii cu benzină sau îi presară cu vaftalin în amestec cu tot atâta praf de insecte (zacherlin). Bune servicii fac și oasele de curând despoiate de carne. Aceste se pun în furnicar și, decâte-ori s'au umplut de furnici, se afundă în apă ferbinte, cu care chip furnicile se opăresc. Același serviciu îl face și un burete (sponghie) muiat în apă zăhărată, care de asemenea se pune de repețite-ori în furnicar, și tot de atâtea-ori înfundându-se în apă ferbinte. Ceste din urmă două mijloace se întrebuințează mai ales când furnicarul este la rădăcina pomului, căci dacă s'ar pune în acest cas materii tari și peste tot leșie și apă ferbinte, împreună cu furnicile ar peri și pomul.

Prețioase servicii poate face în

astfel de casuri o clocă cu puii săi, cari sunt dușmani aprigi ai furnicilor. Unii aduc furnici de pădure cari, slobozite fiind între furnicile din grădină, în grabă mare le sfirtică și se fac nevăzute cu ele cu tot.

Binefăcători.

De bucurie suntem cuprinși totdeauna când auzim și putem vesti și publicul român, că ici și colo oamenii noștri, cărora le-a dat D-zeu ceva prindere, își arată mulțumita lor față de D-zeu pentru binele primit, așa, că dăruiesc o parte a avutului lor pentru scopuri de bine obștești, pentru scopuri naționale culturale, sau bisericesti. Azi avem bucuria a aduce de-odată mai multe vești de acestea bune, înscriindu-le aci spre lauda celor-ce le-au făcut.

1. M. onorabilul părinte *Samoilă Popovici*, protopresbiter onorar, din Berișu, și-a înmulțit numărul binefacerilor sale prin aceea, că a dăruit zilele astea 400 coroane parohiei gr.-or. din Ludești, ca ajutor pentru zidirea bisericii pentru care fruntașii acelei comune se străduiesc să adune mijloace. Tot venerabilul părinte a dăruit două clopote frumoase bisericii gr.-or. din Costești, un clopôt în preț de 420 cor. și unul de 260 cor., laolaltă în sumă de 680 cor.

2. Țeranul fruntaș *Ilie Stoicoi* din Orăștioara-de-jos, a ținut să-și facă nu-

mele binecuvântat de următori, prin două tapte frumoase: a dăruit în săptămâna trecută 400 cor. pentru biserica gr.-or. din Ludești, și alte 400 cor. pentru biserica din Orăștioara-de-jos. Bani i-a depus în libele separate pe numele numitelor biserici, la institutul »Ardeleana«, ear' libelele le predă epitropiilor respective. Tot așa a cumpărat cu 160 cor. o acțiune de-a institutului »Ardeleana« și a scris-o pe numele bisericii din Orăștioara-de-jos, ear' 62 cor. le-a dăruit aceleiași biserici pentru scopul zidirii bisericii de nou la timpul seu.

3. Din *Cugir* o veste bună. Zilele acestea s'a finalizat și pe calea judecătorească lăsamântul după fruntașul de odinioară *Ioan Tănase*, grănițer, fost mult timp jude, care pe patul de boală, dorind a-și face testamentul, a chemat pe dl notar Procopiu Herlea și i-l'a făcut, și la îndemnul dlui notar a testat îndată 1200 cor. bisericii gr.-cat. din Cugir, cu menirea, ca din interesele banilor să se cumpere an de an vestminte la copiii de școală săraci, la Crăciun, ear' 10 acțiuni dela »Ardeleana« le-a testat aceleiași biserici cu menirea, ca interesele după 6 să le folosească biserica, ear' după 4 cei doi parochi în părți egale. Afacerea lăsamântului finalizată fiind acum prin tribunal, aceste lăsaminte sunt deplin ale bisericii, la ce are bună parte de merit și dl notar Herlea.

4. In Hunedoara Domnul *Teofil Tulea*, notar cercual, a binevoit a pune

prevestire dumnezească, ridică fețele spre cer într'o aprobare generală:

„Să dea D-zeu, moș Șerbane, să trăești și să luptăm cu toții!“

Infiorată ca de friguri, ținând încheștat pe George de braț, Irina privește cu groază înspre curtea boerească.

Notaru, în pragu primăriei, face apelul sorțașilor. Doi călărași potrivesc șeile cailor și pun foile de drum în indoitura bonetului. Sunt gata de plecare. Imbrățișeri, șoapte, strigăte, bocete. Mama Paraschiva, ținând pe George de pulpana sumanului, îl bocește ca pe mort. Moș Trifu, mai la o parte, așezat pe un buștean, își face cruce, mormăind încet: Bunătate de voinici!

Irina desnădejduită de plecarea lui George plânge înăbușit. Cu toate acestea, în învălmășala și bocetele despăr-

la dispozițiunea comitetului parochial al bisericii gr.-or. române de aci suma de 80 (optzeci) coroane, în scopul punerii unor trepte nouă de piatră la ușa progadiei bisericii noastre; pentru care faptă marinimoasă i-se aduce și pe calea aceasta mulțumită călduroasă de către comitetul parochial.

5. Biserica gr.-or. din *Binținț* a primit ca dar de sf. sărbători ale Înviierii Domnului, un prapor frumos și 6 candelă de niclu bronzate foarte frumoase, pentru cumpărarea cărora au contribuit următorii creștini: Iosif Borza, pentru prapor 24 cor., frații Ioan și Ilie Martin, o candelă cu 15 cor., învățătorul Ioan Vlad 2 cor., Mateiu Herța 2 cor., Iosif Carașca 2 cor., Ana Vlaicu 1 cor. 24 fil., Iacob Loga, Ioan Mihut, Vasile Dâșorean, Achim Sêrbu, Ioan Cranciova și Luca Olariu câte 1 cor., Raveca lui Andreiu Romcea 40 fileri, ear' învățătorul Ioan Dan pentru faceerea tablelor la ferestrele școlii a dăruit 16 coroane. Pe acești creștini »ce iubesc frumseța casei tale Doamne, îi preamărește cu dumnezească puterea ta«. In numele comitetului parochial Dumitru Vlaicu.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Eugen Mocsonyi. Din Budapesta ni-a sosit dureroasa știre, că Eugen Mocsonyi, unul dintre vlăstarii ilus-

teniei, fața ei se înseninează din când în când.

— Ce frumos a grăit moș Șerban, gândea ea. Convoiu celor douăzeci de sorțași ese pe poarta țarinei. Tot satul, dela mic până la mare, se ținea după el. Sorțașii, mai veseli, se țineau de gât cu fetele, cântând doine și chiuind de răsuna vâile. Cei mai slabi de inger plângeau cu mamele și nevestele lor.

George, ținând încheștate de mâni pe Irina și pe mama Paraschiva, pășea tăcut, se dădea tot pe lângă moș Șerban, ca să-l mai asculte ce spune.

Moș Trifu, dădu și el să se țină de convoiu, dar' picioarele nu-l mai ajută. Abia ajunse până la poarta satului și convoiu era departe. Răzimat de poartă, se uita lung pe drumul convoiului, mormăind mereu: Bunătate de voinici!

Din frământăturile nourilor despre

FOIȚĂ

INDURARE

— NUVELĂ —

(Urmare)

— Așa e! tot satu e martur, răspund mai multe glasuri din mulțime.

Irina rămâne uimită de tot ce aude din gura lui moș Șerban. Sufletul i-să îneacă; și o bucurie neînțeleasă par'că-i frământă inima, când moș Șerban zicea:

— Să nu vă prăpădiți pe acolo, flăcăi! Să veniți îndată ce vă veți libera, să ne dați mână de ajutor. Noi suntem bătrâni de acu; cine știe poate mulți din noi vom muri, dar' câți vom rămânea, vom lupta cu D-zeu înainte. Că pentru noi luptăm. Ce om câștiga, va fi al vostru.

Toți sorțașii înseninați ca de-o

trei familii Mocsonyi și fruntaș în viața noastră publică, a încetat din viață la 13/26 Maiu seara. Perderea o simte și jelește nu numai familia s'a și numeroasele rudeni, ci și poporul român din aceste părți, cari printr'insul pierd între noi un bărbat, care a fost mult prețuit și iubit pentru desinteresarea s'a în lupta națională, pentru caracterul său firm și bunătatea de inimă. Il deplânge nemângăiata soție, cinci fii, doi frați și numeroase rudeni.

Convocare.

Onorații membri ai casinei române din loc prin aceasta sunt invitați a lua parte la adunarea generală ordinară, ce se va ține la 30 Iunie a. c. în localul casinei.

OBIECTELE.

Raportul comitetului despre împlinirea mandatelor, primite dela adunarea generală extraordinară.

Raportul bibliotecariului despre starea bibliotecii.

Presentarea proiectului de budget pentru anul present.

Propunerea comitetului pentru modificarea listei membrilor.

Eventuale alte propuneri.

Orăștie, la 27 Maiu 1901 st. n.

Dr. I. Popu,
vicepreședinte.

Simion Vlad,
secretar.

Desvélirea portretului metropolitului Șaguna. Duminecă a fost desvélit în seminarul „Andreian” din

apus, apărù o spărtură. Prin ea năvăliră razele soarelui, căzând asupra convoiului: părea o gură uriașă din care eșia strigătul de desperare al dreptății din cer. Convoiul se depărta. Părinții și nevestele, de dragul celor-ce se duc departe, mai făceau ba zece, ba douăzeci de pași, ear' în urma lor satul, acoperit de nori mănioși, rămâne pustiu; că tot ce era plin de viață, voinicii, se duceau. Singurul paznic, moș Trifu, tot răzimat de poarta țarinei, mai caută să zărească convoiul; dar' ochii bătrâni și oboșiți nu-l mai ajută, ci ei se ridicau spre cer, acolo, de unde cădeau razele acele luminoase și par'că lăcrămau... Așa, pironit, moș Trifu plângea în taină povestea satului lui

Fără să prindă de veste, moș Trifu auzi deodată un glas dulce de copil, care i-a mângăiat de multe ori sufletu.

Sibiiu un portret al neuitatului metropolit Andreiu baron de Șaguna lucrat de pictorul Nicolae Iliuța din București, originar din Vinerea. La sêrbarea de desvélire au participat I. F. S. Sa metropolitul, asesorii consistoriali, corpul profesoral, elevii dela Seminar și oaspeți. Directorul seminarial a ținut un discurs arătând meritele metropolitului Șaguna câștigate prin întemeierea institutului teologic-pedagogic și zise, că un modest semn de recunoștință și venerațiune față de memoria binefăcătorului bisericii este portretul a cărui desvélire se face. Festivitatea s'a terminat cu „Cântul de jertfă” cântat de corul seminarului.

Bătaie cu flori. Una din cele mai interesante sêrbări publice la București e „bătaia cu flori” ce se aranjează an de an în Maiu. Bătaia cu flori anunțată pe ziua de Duminecă trecută la șoseaua din București, era să se amâne. Căci după prânz o ploaie rêtăcioasă amenința să stinghirească plăcerea highe-lifului bucureștean. Pe la 4 insê ploaia încetase cu totul și șoseaua începù să se populeze. Au luat parte la bătaie peste 400 trăsuri și vr'o zece brecuri militare și un mare număr de pietoni și călăreți. Bătaia a fost foarte animată și-a durat până la 8 ceasuri sara. La această sêrbare au asistat MM. LL. Regele și Regina. Prințul și princessa au vizitat șoseaua într'o trăsură cu patru cai

Era Ionel ciobănelu. Un strănepot al lui, rēmas orfan de când era mic de tot. Ionel avea acum numai 12 ani și făcea și el treabă în satul lui. Păzea caprele și vitele satului și aducea în fiecare seară lapte și faină lui moș Trifu.. Moș Trifu îl iubea ca ochii din cap. De câte ori Ionel, obosit de alergătură după capre, adormea seara pe prispă, legănât de poveștile frumoase ale lui moș Trifu? Și așa trăiau amândoi, moș Trifu tot scăzând din zi în zi și așteptând în liniște moartea, ear' Ionel tot crescând și așteptând să vadă și el odată vre-un zmeu cu șapte capete, ori vr'o fată de împērat din poveștile lui moș Trifu.

Trezit ca dintr'un vis, moș Trifu îi zise:

— Bată-te norocul de copil! Ce? ai fost și tu cu dînșii?

Ionel, simțindu-se puțin vinovat că

înaintași a la Daumont, precedată de-un călăreț picuer. Trăsura și hamurile garnisite cu flori albastre!

O întîmpinare. În nrul 10 al foii noastre s'a publicat sub titlu »Pentru școală«, o noutate în care se zice că buna înțelegere în jurul zidirii școlai, din Hârțegani caută să o strice numai economul P. Moga. Un domn care cunoaște bine împrejurările din comună ne scrie următoarele:

Ajungând afacerea zidirii și a cooperirii școlai cu țiglă în discuția comitetului parochial, Petru Moga a fost de părerea că, fiind școala clădită din lemn, din care o parte e cam putred, să nu se acopere școala cu țiglă, ci earăși cu șindilă căci și așa biserica nu prea are bani. Apoi că partea ce se va zidi de nou, să nu se zidească în partea aceea, unde nu are destulă lumină, și să nu se înceapă lucrul până ce nu se așterne și întărește planul și preliminarul din partea Ven. Consistor. Atâta tot. Sunt oare acestea păreri greșite? Este aceasta stricare de bună înțelegere? Sau împotrivire la lucrul bun? Publicarea aceea a fost numai un act de rēsbunare oarbă a unor închipuiți înțelepți din sat!

X.

Moarte. Login Ardelean, proprietar, membru al consiliului dela »Hunedoara«, virilist al comitatului Hune-

doara, l'a lăsat singur, se uita în pământ și nu zise nimic; îi făcù loc pe poartă.

Pe drumul cel mare din mijlocul satului pustiu, moș Trifu cu Ionel ciobănelul, ținându-se de mână, merg încet încet îndreptându-se înspre căsuța lor de lângă șipotul din vale.

Înspre seară deabia, lumea ce însoțise convoiul se întorcea în sat, unii în grupuri, alții singuratici. Intrau în sat, care pe unde apucau; pe poarta țarinei, prin deal sau prin vale de sat. Par'că se întorceau dela mort.

Irina, tot mângăind cu vorba pe mama Paraschiva, își udase și ea de lacrimi mânecele cămășii. Nu perdea însă din vedere grupul de oameni, unde era și moș Șerban. Se tot dădea pe lângă el ca să'l mai asculte ce spune. După-ce a intrat în sat, părăsi o clipă pe mă-sa și pe mama Paraschiva și se

doarei, etc., a răposat la 25 Maiu n. în etate de 63 ani în Deva.

— Lazar Bera, teolog absolut, după o boală neîndurată, împărțit cu Sf. Taine, a răposat Vineri în 11/24 Maiu 1901 în etate de 18 ani la Sânt-Andreș!

Regina Italiei fiind în așteptare de-a naște, se iac mari pregătiri pentru întimpinarea noului prințisor. Populațiunea se întrece în a trimite daruri pentru acela ce se va naște. Dacă casa regală ar fi primit numai leagănele ce i-s'au trimis, ar fi putut face un mare magazin de leagăne. Regele însă a mulțumit pentru bunăvoința populațiunei și-a rugat prin președintele ministrilor, că mai bine să se împartă banii săracilor.

Sarafow vrea să fugă. Vineri noaptea, în sept. trecută, Sarafow, fostul »președinte« al comitetului macedonean ajutat de câțiva prieteni ai săi, *a vrut să fugă din închisoare!* Celula lui se află în etagiu. Pe la 2 ore noaptea straja a auzit un fluierat ascuțit, la care s'a răspuns prin baterea de trei ori în ușă. Straja a dat alarmă, și îndată s'a ivit patrula de pază, care a văzut cinci figuri fugând în întunerecul nopții. Trezit fiind directorul temniței, acesta a vizitat îndată celula lui Sarafow, care a fost găsit gata de fugă: Era îmbrăcat de tot, legat la brâu cu o funie și gratiile ferestrei erau mișcate din loc. Planul lui Sarafow era: să se coboare în curte, ear de acolo cu ajutorul unei

apropie de moș Șerban, care vorbea mereu cu gesturi largi:

— Vezi, Sandule, colo, locu cela din vale și până în zarea dealului, imașu, știi, pentru care judecata ni-o dat odată dreptate; ear' vrea să ni-l iee. Zice că n'a fost dreaptă măsurătoarea! Apoi, neam din neamu nostru, din bătrâni știm că acolo ne-am păscut totdeauna vitele noastre. Iacă moș Trifu îi martor, om de-o sută de ani aproape, și cu frica lui D-zeu. Pe când era el flăcău, zice că nici nu se pomea picior de proprietar ori posesor pe la noi. Iacă pe acolo zicea că păștea el caprele, pe unde le paște acum Ionel ciobănelu.

(Va urma).

scări de funie, să treacă peste zid! Scara de funie a și fost găsită, întărită bine în zid. De astă-dată însă fuga i-s'a zădărnicit.

Cum se sporesc Jidanii. În orașul Iași mișcarea populației dela 1 până la 30 Aprilie a fost următoarea: născuți 215, din cari 100 Români; 5 alți creștini și 110 evrei. În acest timp au murit 185 persoane, din cari 123 Români; 13 alți creștini și 49 evrei. Deci Românii au scăzut cu 13 suflete, ear' Evreii au sporit cu 61 de suflete.

Tren derațat din cauza locustelor. Se anunță din Linares, în Spania, că un tren de marfă venind dela mine a dat la stațiunea Salidos peste un groaznic roi de lăcuste, care acopereau șinele. Deși s'au pus opritoare, trenul a alunecat mai departe peste corpurile unsuroasă ale locustelor și în cele din urmă a lunecat de pe șine, rostogolindu-se într'o adâncime de 10 metri. Personalul s'a fost salvat mai înainte, sărind jos din tren și alegându-se numai cu lovituri mai ușoare.

Pedepse cu bătaie pentru femei, în America. În America mai e și acum un obicei cu bătaie. Zilele aceste au fost pedepsite în public două prostituite, femei stricate, pentru niște blăstămății de a lor în mai multe nopți. Pedepsa s'a executat ziua la ameazi înaintea unui public foarte mare. Amândouă femeile au fost desbrăcate până la brâu și au primit fiecare câte 20 de biciuri!

Frecvența universităților în Austria. La finea anului 1900 au fost înscriși la toate universitățile în Austria la un loc 17.132 de auzitori. Numărul celor înscriși a fost următorul: în Viena 6133, în Innsbruck 1011, în Graz 1566, în Praga la universitatea germană 1314, la universitatea cechă 3188, în Leberg 2058, în Cracovia 1380, în Cernăuți 482. Intre acești 17.132 auzitori au fost laolaltă: teologi: 1034 ordinari, și 186 extraordinari; juriști: 8463 ordinari, și 849 extraordinari; medici-niști: 2541 ordinari și 405 extraordinari; filosofi: 2561 ord; 1093 extraord.

Evrei spre Australia. Duminică dimineața, cu trenul de Predeal,

au plecat din București spre Australia 25 familii evreești. Alianța israelită ajutând aceste familii, le impune să n'aibă la plecare mai mult de doi copii. Altă condițiune e, că fiecare din familii să aibă cel puțin 40 lei pentru pasaport. O altă grupă de 25 tineri evrei a plecat tot atunci spre America. Alianța le plătește drumul; în noul continent le va procura pământ și unelte. Pentru drum li-s'au dat haine și toate celelalte necesare.

Un rac uriaș. S'a prins de curând în oceanul Indian un rac cum nu s'a mai văzut vr'o dată. Numai cleștele dela picioarele lui sunt de doi metri de lungi. El e de o mândărime teribilă. Ochii lui eșiți în afară îi dau o înfățișare din cele mai fioroase.

După-ce a fost prins, lucru care a fost foarte greu, racul a fost pus într'un basin (lac) mare, plin cu apă de mare și în care se aflau vre-o cincizeci de tot soiul de raci, precum și numeroși pești mari. După două ciasuri, animalul acesta măncașe pe toate celelalte animale, cari erau în basin.

Se pare că monstrul acesta are darul să scoată din el raze luminoase; el ar fi înzestrat cu un fel de bășică transparentă, din care ese o lumină foarte puternică.

Animalul acesta ciudat a fost trimis la aquariul din Calcuta.

Pe de altă parte, din Guiana franceză, au fost trimise la muzeul din Paris numeroase animale, aproape necunoscute și de o așa raritate de specie că sunt noue aproape pentru toată lumea.

Astfel dar' sunt încă numeroase descoperiri de făcut în lumea ființelor zoologice, și ori-ce s'ar zice, suntem departe de a cunoaște toate animalele pământesti, tovarășii nostri în valea aceasta de mizerii.

Dar' de altfel, există o mare mulțime de animale cari sunt foarte periculoase pentru oameni.

Săcarea unui lac. Locuitorii din Olanda își dau silința a îndeplini munca cea mai mare din lume. Anume ei voesc să sece lacul Zuyder și să-l prefacă în teren bun de cultivat. Acest lac, mai bine zis golf, deja de veacuri mai mult a stricat locuitorilor, decât a folosit. Navigația abia se poate face, într'atât e de mocirlos, afară de aceea locuitorii de pe lângă țerm sufer mult

în urma revărsărilor lui. Deja de mult timp a fost plănuită ridicarea unei umpluturi, începând dela sinul Yissel până la peninsula Enkhuizen, prin care lacul să fie stors, dar' până acum acest plan n'a fost împlinit. De curând însă lucrul a fost luat în mână de către inginerul Van der Beur și parlamentul olandez a votat suma recerută pentru uriașa lucrare, care în curând va și începe. Plănuita umplutură va avea o lungime de 13 kilometri și 3—6 metri înălțime. Intreagă lucrarea de săcare a lacului va dura vr'o 30—35 de ani. În urma acesteia Olanda va câștiga un teren productiv de 200.000 hectare și astfel pe lângă cele 11 provincii se va mai înființa una. Umplutura lacului se va înălța la 5.5 metri de-asupra nivelului orașului Amsterdam, așa că va putea rezista valurilor mării chiar și în cele mai vehemente furtuni. Cheltuelile stabilite sunt de 480 milioane coroane! Locul productiv ce-l vor câștiga, este prețuit cu câte 4000 coroane pe hectar, întreg valorează 800 milioane coroane. Acest lac din când în când a cauzat multe pagube, la 1885, când ezătura a fost stricată de apă, au fost înecați 371 de oameni, și pagubele s'au urcat la 28 milioane coroane.

Mama și fata. O tragedie familiară înfiorătoare se vestește din comuna Hodoș (comitatul Bihorului). Poștărița de acolo, văduva lui Vida Ferencz, s'evirșia zi de zi împreună cu fiica sa Ilonka, în vârstă de 18 ani, lucrările oficiului postal din comună. În această viață, a intrat de-odată și o mică poesie: fata mamei, Vida Ilonka, s'a înamorat adecă de un tânăr contabil, Láng Gyula, care începuse des să umble la casa iubitei. unde împreună își țeseau visurile despre fericirea în viitor. Copila îl iubia cu patimă și nu se gândea de loc, că cineva ar fi în stare să tulbure curata iubire dintre ea și alesul inimii sale. În scurtă vreme însă și în inima mamei s'a aprins flacăra dragostei față de tânărul contabil, care a prins și el slăbiciune pentru femeia ce era destinată să-i devie soacră. În chipul acesta pe cerul primăvărat se ivi un nou raș, din care iute și degrabă se deslănțui furtuna înfricoșată. Într'una din zilele trecute, copila a intrat fără veste în odaia mamei și a aflat totul. Desnădejdea fetei, în urma unui joc atât de nemernic

cu iubirea ei curată, îi șterse din inimă ori-ce simț de dragoste avută. Aproape nebună Ilonka alergă în odaia vecină, apucă un revolver de pe părete, și trase de patru ori după olaltă asupra mamei și asupra amantului mișel. Gloanțele au nimerit, dar' n'au pricinuit moarte. Al cincilea însă, care 'și-l'a tras ea însăși în cap a fost mortal: copila a căzut moartă la pământ, în fața greu răniților înșelători....

Un obicei de nuntă la Țigani. Un reporter al foii „Evenimentul” din Iași descrie cum s'a petrecut aievea în satul Costești de lângă Botoșani o nuntă țigănească:

În dealul Costeștului se poposise o ceată de 400 țigani și spre marea supărare a țăranilor din satele marginase, caravana părea că are poftă a sta vreme îndelungată în acel loc. Hotărise chiar bulibașa (primarul) lor, ca nunta ficiorului său să se facă acolo și într'adevăr cu opt zile înainte de Sf. Maria-mică, se vedea o mișcare deosebită printre gălăgioșii nomazi.

Ziua o petrecură în cântece, chiote și răsunete de scripcă. Nunta adevărată urma să se facă însă la răsăritul luni.

În jurul unui foc mare și care părea, că atinge cu limbile de flăcări ramurile copacilor din apropiere, era așezată cohorta în neorînduiala cea mai mare. Oale nenumărate pline de un vin spumos, erau des apropiate de gurile însetate, ear' obrajii bachici păreau impurpurați de vin și de flăcări. Ici un țigan pântecos cu figura jovială sărută cu sgomot o tînără țigăncușă, guralivă, dar' frumușică. Dincolo unul tînăr îmbrăcat într'o haină soldătească înjura necăjit și desfăcea legături dela rana ce se făcea către oameni că o are la genunchi. Mai încolo copii sgomotoși și sglobii se răstogoliau în chiote sau priviau cu nesăț la mâncările, care fumegau în ceaune.

Curând însă risul încetează și în haine de s'erbătoare se ivește un bătrân, cu părul nins par'că, de alb ce era. Risul și sgomotul încetează și un cântec urmează curând, în unison prelung, note sfîșietor de duioase, ce par'că nu mai aveau sfîrșit.

După bătrân urmează tinerii miri, părinții și întreaga cohortă.

Convoiul se oprește apoi în dreptul colibeii bulibașei, unde era așezat un

jilț. Bătrânul se așază și în limba-i țigănească, pe care mai apoi mi-a tradus-o un țigan, strigă cu o voce sonoră:

Ascultă, fiu fruntaș al fruntașului nostru întru mulți ani, urmași ai poporului Thunilor, Egiptului, ascultă prin mine glasul celui prea sfânt și spune dacă vrei să-ți legi viața cu aleasa ta și a părinților tăi, spune, dacă vrei să trăiești cu ea în obiceiul și legea poporului, din care faci parte?

— Da, răspuse întonat mirele.

— Atunci sparge aceasta! și bătrânul îi întinse o oală de lut, spoită argintiu la suprafață, și cu o mulțime de flori pe ea.

Tînărul o isbește la pământ, și oala se sfărîmă în patru bucăți.

Între țigani mare spaimă că numai în patru s'a spart oala!

Fără a-și arăta și el spaimă sau uimire, bătrânul zise cu o voce prelungă către tineri.

— Cel de sus vă binecuvînteze! Sunteți căsătoriți pentru patru ani!... (Căci în patru se spărsese oala).

P o v a ț ă .

Boala de gură și de unghii.

Boala de gură și de unghii earăși a izbucnit în mai multe comune în comitatul Hunedoarei, și în *jurul Orăștiei*. Aceasta e o boală primejdioasă și *lipicioasă*, și cu venirea căldurilor mai mari, trebuie avute temeri că se va lăți și mai tare.

Cei-ce doresc a se asigura oarecum contra acestui rău, o pot face: lăsând ca vitele să le fie altoite, (precum se altoesc copiii contra vîrsatului).

Cari ar dori aceasta, să se *înștințeze la medicul veterinar al cercului Orăștie*, în Orăștie, (Piața popilor, 10) *până la 5 Iunie a. c.*

Prețul altoirii e: 1 cor. 10 fil. de vită (cornute și cai), și pentru taxa asta vor fi altoite de câte două ori fiecare vită.

Ca mijloace de apărare contra boalei să se recomandă:

Curățenia cea mai mare în grajduri: ungînd toate părțile de lemn cu var cu amestec de »Creolin« (10 părți apă și 1 parte creolin), — apoi vitele să le apărăm de muște în grajduri umbroase ori în tufărie, căci muștele răspîndesc tare aceste boale, zburînd de pe gură dela o vită la alta.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice”: Eidtor și redactor responsabil: Ioan Moța.

NOU DEPOSIT**de scânduri și lemne de zidiri!**

*Atragem luarea aminte a publicului nostru asupra depositului de scânduri și lemne de zidiri, pe care l'a deschis și dl **Dumitru Martin**, măestru tâmplar în **Orăștie**, în str. Căstăului!*

SCÂNDURI ȘI LEMNE DE ZIDIRI**ȘI ȚIGLĂ DE COPERIT!**

Cel mai bogate dposit de **scânduri**, precum și de **lemne de tot felul trebuincioase la zidiri**, cum sunt grinzi, tâlpi, căpriori etc. este în Orăștie și Deva, depositul subscrisului.

Arangeat de nou, și provăzut cu bogat material, garantat de calitatea cea mai bună, îmbiiu onorațiilor cumpărători material bun, *cu cele mai ieftine prețuri posibile!*

Asemenea am în deposit *țiglă de coperit* din renumita fabrică a lui **Ugron**. Țiglă groasă cu dungi ce se închee una în alta și țiglă simplă. Amândouă felurile foarte trainice și cu prețuri moderate.

Cu toată stima

8-

Ignatz Kotzander

În Orăștie: în grădina dlui C. Baicu, peste drum dela moara orașului!

Inserțiunile și reclamele

sunt

sufletul comerțului!

Inserțiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrațiunea foii „Bunul Econom”.

Învățacel măcelar!

În măcelăria subscrisului se primește îndată un învățacel.

Băiatul să fie în etate de 14—15 ani, bine dezvoltat și de naționalitate română.

Viitor frumos!

Aurel Papiu,

măcelar în Orăștie (Drumul țerii).

„ARDELEANA“

INȘTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 275 000

(92)

Depuneri: cor. 1,750.000.

25—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8 ⁰ / ₀ ;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 ¹ / ₂ , ear' dela corporațiuni culturale cu 6 ⁰ / ₀ ;	5) arîndează și exarîndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva verbal în biuorul institului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

„Minerva“**Institut Tipografic**

Orăștie.

Se recomandă a executa

următoarele: ☞

Opuri, Broșuri și ☞
 Placate ☞ ☞ ☞ ☞
 Bilete de logodnă și ☞
 cununie ☞ ☞ ☞ ☞
 Carte și epistole ☞

☆ Circulare ☆
 & preț-curenturi

Note, Bilete de vizită ☞
 ☞ după plac și ☞ ☞
 cerere ☞ ☞ ☞ ☞
 Registre și imprimare
 Anunțuri, ☞ ☞ ☞
 Compturi și Adrese.
 Bilanțuri etc. etc. ☞

Acceastă tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comande prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comande
 din afară se efectuesc
 repede!